

פרשת ניצבים - וילך

ההכנה לראש השנה

והנה בכל שנה ושנה שבת פרשת "ניצבים" היא השבת הסמוכה ליום הקדוש, יום ראש השנה, בו נידון כל אחד לפני הקב"ה, ונגזרים עליו כל המאורעות שיעברו עליו במשך השנה הבאה, ועל כן בודאי שיש בה רמזים נפלאים רבים המלמדים על ההכנות הנדרשות מן האדם כדי שיזכה להכתב ולהחתם ביום קדוש זה לשנה טובה ומתוקה הן בגשמיות והן ברוחניות.

ואכן כבר בפסוק הראשון הפותח את הפרשה: "אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם" (דברים כט, ט), ניתן למצוא רמז נפלא על ההכנה העיקרית הנדרשת מן האדם כדי שיצא זכאי בדינו ביום ראש השנה, וזאת על פי המובא בדברי חז"ל (ראה רש"י לאיוב א, ו) שבכל מקום שנאמר בפסוקים "היום" רומז הדבר על יום ראש השנה. ועל כך אומרת התורה "אתם ניצבים היום", והיינו שאם רצונכם להיות ניצבים ועומדים בקומה זקופה ביום ראש השנה, כדרך האדם היוצא זכאי בדינו, העצה לזה היא "כולכם", והיינו שתהיו מאוחדים עם כל עם ישראל, ותהיה בלבכם אהבה גדולה לכל אחד ואחד מישראל, ובאופן זה תהיו מובטחים לצאת זכאים בדינכם, ותיזכו לכתיבה וחתימה טובה.

על פי האמור יתבאר באופן נפלא גם המסופר בנביא (מלכים-ב, ד) על האשה השונמית שבא אלישע הנביא להתארח בביתה, ורצה אלישע הנביא להכיר לה טובה על האירוח הנפלא, ולכן שלח את משמשו לומר לה "הינה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת, מה לעשות לך, היש לדבר לך אל המלך וגו'" (פס' יג) והשיבה לו האשה "בתוך עמי אנכי יושבת". ומפרש בזהר הק' (פר' נח סט, ב ועוד) שאותו היום היה זה יום ראש השנה, וכוונת הנביא היתה שימליץ עליה לפני הקב"ה שתצא זכאית בדינה, ועל כך היא השיבה לו סע קותב איה תללכנש הז רבדבש, איה וז הבושטב התנווכ ליעל ראובמה יפלו. "תבשו יכנא ימע קותב" ישראל, ואוהבת את כולם, ומשתדלת להיות באחדות עם כולם, מובטחת היא שתצא זכאית בדינה, ואין לה צורך בהמלצת הנביא.

ושיעור האחדות שצריכה להיות לאדם עם עם ישראל, גם הוא רמוז בהמשך הפסוק שבתחילת פרשתנו: קיצע בטוחמ קינחמ ברקב רשא קרגו סכישנ סכפט, לארשי שיא לכ סכירטושו סכינקז סכיטבש סכישאר" עד שואב מימך", וכפי שמפרש רש"י שבפסוק זה נכללו כל הדרגות שבעם ישראל, מראשי העם ותלמידי החכמים החשובים ביותר ועד האנשים הפשוטים ביותר, אנשים נשים וטף, ורומזת התורה שצריך כל אדם לאהוב ולכבד אף את היהודי הפשוט והשפל ביותר באותה מידה ממש שהוא אוהב ומכבד את הצדיק הגדול, ראש בני ישראל, ורק באופן זה הרי זו אחדות אמיתית ושלימה.

ומוסיפה התורה ואומרת: "כולכם לפני ה' אלקיכם", והיינו שאם אכן זכה האדם להיות מאוחד בשלימות עם כל אחד מישראל, ואוהב הוא את כולם בלב שלם, ידע נאמנה כי קרוב הוא מאוד לה' יתברך, ועומד סמוך אליו ולפניו ממש בבחינת "לפני ה' אלקיכם", ואין מעלה נשגבה מכך.

